

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἱστορικὴ καὶ ἐθνολογικὴ ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀρτίως συστάσα Ἑταιρεία αὕτη ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν καὶ σύμπραξιν ἀπάντων τῶν ἐλλήνων πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Τῆς ἐταιρείας τῆς σκοπὸς, ὡς διατυποῦται ἐν τῷ κανονισμῷ, εἶναι «ἡ περιουσιολογία ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ὕλης καὶ πικντοειδῶν ἀντικειμένων, εὐνοτελούντων εἰς διαφώτισιν τῆς μέσης καὶ νέας ἱστορίας καὶ φιλολογίας, τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἡ σύστασις μουσείου, περιλαμβάνοντος τὰ τοιαῦτα μνημεῖα τοῦ ἐθνικοῦ βίου». Συνεπὶ δὲ τῷ σκοπῷ αὐτῆς, ἡ ἐταιρεία ἐργασθήσεται, καθ' ἃ δηλοῦται ἐν τῇ προκήρυξει, πρὸς συλλογὴν μνημείων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας καὶ πρὸς ἰδρύσιν μουσείου καὶ ἀρχείου. Καὶ εἰς τοῦτο μὲν θὰ κατατιθῶνται ἔγγραφα δημόσια καὶ ἰδιωτικά, συμβάλλοντα εἰς γνῶσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πιστόντα ἢ διευκρινούντα ἱστορικὰ γεγονότα καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἰδιωτῶν ἐκτιθέμενα. Τὸ δὲ μουσεῖον θὰ περιλαμβάνῃ σκεύη, ἐνδυμασίας, ὅπλα, ἔργα τέχνης καὶ τοιαῦτα, δι' ὧν θὰ κατασταθῇ δυνατόν νὰ παρέχῃται ζῶσα εἰκὼν τοῦ βίου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς διαφόροις περιόδους τῆς πατρίδος ἱστορίας, καὶ νὰ διαφωτισθῇ ἡ ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἐν χρόνοις μάλιστα, καθ' οὓς εὐτελής τις καὶ ἑκπῶτος τῆς ποτὲ δόξης θεωρουμένη δὲν ἠξιώθη ἰδιαιτέρως προσοχῆς καὶ μελέτης. Διὰ τῆς συλλογῆς τέλος μνημείων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, ἥτοι δημῶδων ἀσμάτων, παραμυθίων, παροιμιῶν, γλωσσαρίων, ἐντύπων ἢ χειρογράφων ἔργων δημοτικῶν λογίων, θὰ ἐξακριβωθῇ καὶ θαυξήθῃ ὁ γλωσσικὸς πλοῦτος καὶ θὰ χορηγηθῶσιν ἅμᾳ ἀσφαλέστατα βοηθήματα πρὸς γνῶσιν τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους κατὰ τοὺς μέσους καὶ νέους χρόνους. Διὰ πᾶσαν ἀνακρίνωσιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐταιρείας κ. Τιμ. Ι. Φιλήμονα, ἐνταῦθα.

* *

Ἑταιρεία τῆς Ὑγιεινῆς. Ὡς γνωστὸν συνέστη κατὰ τὸ θέρος ἐνταῦθα ἐταιρεία τῆς Ὑγιεινῆς ἧς σκοπὸς ἡ θεωρητικὴ καὶ πειραματικὴ μελέτη παντὸς σχετικοῦ τῇ ὕγεινῃ ζητήματος, πρὸς πρακτικὴν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὴν καὶ τακτικὴν καὶ ἑγκαιρον διάδοσιν τῶν κοινῇ ἀναγκαιῶν διδασμάτων τῆς ἐπιστήμης ταύτης.

Τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἤρξαντο ἤδη αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις καὶ δύο

μέχρι τοῦδε ἐγένοντο ἀναγνώσματα ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, τὸ μὲν τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Δηλιγιάννη περὶ τῆς νοσογόνου αἰτίας τῆς ἰλαρᾶς καὶ τῆς ἄρσεως αὐτῆς καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Ζίννη περὶ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς παθήσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων τῶν παιδων. Ἡ Ἑταιρία ἐφρόντισε συγχρόνως ὅπως ἀναλάβῃ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὸν σχηματισμὸν ταμείου δαμκλίδος, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ συνέστη ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας τμήμα ἐμβολιασμοῦ, ὅπερ πλὴν ἄλλων θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν αὐτόν. Μέλη τοῦ τμήματος τούτου ἐξελέχθησαν ὁ καθηγητῆς κ. Α. Ζίννης ὁ καὶ προεδρεύων αὐτοῦ καὶ οἱ ἱκτροὶ κ. κ. Ν. Μακκας, Ι. Λογοθέτης, Δ. Καλλιβωκας, Θ. Κούσκουρης καὶ Γρηγοράκης. Τὸ δὲ προεδρεῖον τῆς ἐταιρίας συνέστη ὀριστικῶς ἐκ τῶν κ. κ. Π. Σούτσου, προέδρου, Μ. Βενιζέλου καὶ Α. Ζίννη ἀντιπροέδρων, Δ. Χασιώτου γεν. γραμματέως, Δ. Κατερινοπούλου καὶ Κ. Διγενῆ εἰδικῶν γραμματέων καὶ Ι. Λογοθέτου ταμίου.

*
*
*

Τὸ θέρος τοῦ 1882. Τὸ θέρος ὡς γνωστὸν κατὰ τὰς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις περιλαμβάνει τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον. Ἰδοὺ δὲ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν εὐμενῶς ἀνακοινωθείσας ἡμῖν ὑπὸ τοῦ βοήθοῦ κ. Α. Βούρλη τίνες φαινόμενα πικρουσίασε τὸ θέρος τοῦ ἔτους τούτου ἐν Ἀθήναις.

Ἡ μέση αὐτοῦ βρομετρικὴ θλιψὶς ἦν 749, 8 χμ. ἀπέναντι 750,56 χμ. τοῦ θέρους τοῦ προελθόντος ἔτους καὶ μεγίστη μὲν τὴν 28 Ἰουνίου (756.18) ἐλαχίστη δὲ τὴν 13 Ἰουλίου (742.38). Ἡ μέση θλιψὶς τῶν τριῶν μηνῶν ἦν

Ἰούνιος.	751.83
Ἰούλιος.	748.15
Αὐγούστος.	749.50

Ἡ μέση θερμοκρασία τῶν τριῶν μηνῶν εἰς βαθμοὺς τῆς ἑκατονταβάθμου διαίρεσως (Κελσίου) ἦν 27,02 ἀπέναντι 26,98 τοῦ μέτου ἔρου τῆς θερμοκρασίας τοῦ θέρους τοῦ 1881 ἥτοι σχεδὸν ἡ αὐτή. Καὶ μεγίστη μὲν ἦν τὴν 10 Ἰουλίου (37,1) ἐλαχίστη δὲ τὴν 5 Ἰουνίου (13,7). Ὡς συνήθως θερμότερος μὴν τοῦ θέρους ἦν ὁ Ἰούλιος, ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ μέση θερμοκρασία τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἰούνιος.	24,60.
Ἰούλιος.	29,06.
Αὐγούστος.	27,41.

Ἡμέρας βροχῆς ἔσχομεν 12 καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος ἀνέρχεται εἰς 57,41 χμ. Πέρυσι κατὰ τὸ θέρος ἔσχομεν ἡμέρας βροχῆς ἐξ ὀνότων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος ἀνῆρχετο εἰς 35,48 χμ.

Ἐπικρατήσαντες ἄνεμοι κατὰ τὸ πέρασθον θέρους ἦσαν οἱ ΝΑ. πνεύσαντες κατὰ 45 ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ὁμοίως ἐπικρατοῦντες ΒΑ. ἔπνευσαν μόνον κατὰ 31 ἡμέρας. Ἐπνευσαν δὲ καὶ 13 ἡμέρας Ν, καὶ ἐφάπαξ Α, Δ, καὶ ΝΑ, Β. δὲ καὶ ΒΔ. οὐδ' ἄπαξ. Μέσον τῆς ἐντάσεως τῶν ἀνέμων ἦν 1,28 καὶ εἰδικώτερον τὸν μὲν Ἰούνιον 1,49 τὸν Ἰούλιον 1,33 καὶ τὸν Αὐγούστον 1,03.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογία. Ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τῶν Βρυξελλῶν φωτίζεται νῦν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός καὶ μένει ἀνοικτὴ τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ὥρας μέχρι τῆς δεκάτης καὶ ἡμισείας.

— Ὁ Γερμανὸς δραματοποιὸς Παῦλος Χάιζε, οὗ τὸν *Ἀντίφρον* μετέφρασεν ἑλληνιστὶ ὁ κ. Α. Βλάχος, συνέγραψε τελευταίως *Ἀλκιβιάδην* ὅστις ἐπιτυχῶς ἐδιδάχθη ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Βάιμαρ.

— Ὁ μακρήσιος Queux de St. Hilaire ἐδημοσίευσσε τελευταῖον περιεργατάτην μετάφρασιν τῶν Αἰσωπεῶν μύθων, ἥτις ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον τῷ 1542. Ὁ μεταφράσας τοὺς μύθους τούτους καὶ ἐκδόσας τὸ πρῶτον Corrozet, μετεχειρίσθη μεγάλην περὶ τὴν μετάφρασιν ἐλευθερίαν, αὐτὸς πολλάκις τιθέμενος ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ δμῶν μετὰ τῶν ζώων, συμπτώσεων δὲ ἢ καὶ ἀναπτύσσων κατὰ βούλησιν τοὺς μύθους. Ὡς πρόχειρον παράδειγμα ἔστω τοῦτο, ὅτι τοὺς μύθους «λύκος καὶ ἀρνίον» καὶ «λύκος καὶ γέρανός» συνήνωσεν εἰς ἓνα, καὶ ὅτι τὸ κόκκαλον τοῦ κατασπαρχθέντος ἀρνίου ἔμεινεν εἰς τὸν λαχὸν τοῦ λύκου καὶ τοῦτο ἐξέβαλεν ὁ γέρανός.

— Ἐν Γερμανίᾳ συζητεῖται μεγάλως τὸ ζήτημα τῆς ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις ἐπισωρεύσεως πολλῶν μαθημάτων εἰς τοὺς μαθητὰς δι' ὧν ἐπισκοτίζεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀμβλύνεται ὁ νοῦς. Καθηγητὴς τις τοῦ ἐν Μανχάϊμ πραγματικοῦ γυμνασίου, ἐξέδοτο πρὸς τοῦτο τελευταίως πραγματεῖαν, ἐν ᾗ ὑποβάλλει διάφορα μέτρα πρὸς σωτηρίαν τῶν μαθητῶν, ἰδίᾳ δ' ἀναπτύσσει τὸ θέμα ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις δεόν ἀρχὰς νὰ προχωρῇ κατ' ἀρχὰς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ νὰ ἐπιταχύνηται καὶ ἐπισπεύδηται κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ μαθητικοῦ βίου. Ὁ μαθητὴς δὲ νὰ μανθάνῃ κατ' ἀρχὰς ἀσφαλεῖς καὶ στερεὰς γνώσεις καταργουμένης τῆς κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἐπιπολαίας μαθήσεως, ἥτις καταστρέφει τοὺς νέους. Ὅμοίως δ' ὑποστηρίζει ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ μαθητικοῦ βίου δεόν νὰ καταργηθῶσι τὰ γραπτὰ καὶ ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ γραφῆς καὶ ἀντιγραφῆς κειμένων καὶ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. Κατὰ τὴν μέθοδον δὲ τοῦ καθηγητοῦ τούτου ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ μαθητοῦ δεόν νὰ περιορισθῇ ἐν τῇ κλάσει καὶ μόνῃ.